

Kronobergs läns Hem-

ACC. NR.

4779

bygdsförbunds saml.

Landskap: Småland Upptecknat av: Bäckström, Sture

Härad: Norr- och Uppvidinge Adress: Varendseke

Socken: Gårdsby Berättat av Thilda Magnusson

Uppteckningsår: 1932 Född år i Gårdsby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

<i>Uppteckningen rör</i>	sid.
Lipete-grin. (visa)	4
Vaggvisa.	5
"	6
Gubben på bastutak. (visa)	7
Gossen på Möllebacken. (visa)	8
Visa.	9
Gossen uppå berget. (visa)	10
<i>Visa: "Hopp vida rånka ----"</i>	11

Skriv endast på denna sida!

4779

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Lipete-grin.

Lipete-grin	ned för backen,
körde vall svin	hittade jag mig en peppar-
utåt länge mosse.	kaka,
Mossen var lång,	som lillen gärna ville
skogen var trång.	smaka.
Lite käl i påsen	
kom jag hem om kvällen.	
kokte "kitta välling".	
Smet hane (?) me	
med en smeten brand	
på min högra hand.	
Skulle jag gå till kungen och klaga.	
Kungen var inte hemma.	
Pigan stod i fastan	
Gick jag mig opp för backen	

Skriv endast på denna sida!

4770

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

— 5

Vaggvisa.

Vyss, vyss, lilla barn! Jag skall flyga till vär-
Mor sitter och nysta garn. meland
Far är ute på logen där är sommar
tröskar råg och korn Där gal göken.
Lille bror är åt skogen,
tutar vall i bockahorn.
Backen på stocken
Geten på stenen.
Va ska du gå lilla get?
Joo, jag skall gå och föda mig
Då kan räven bita dig.
Nä, nä det låter han väl bli.
Nå, nå, det klingar
får jag låna dina vinga

4779

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Vaggvisa.

Sov, sov mitt älskade barn,
du får tidsnog vaka.
Tids nog se vår onda värld
och hennes galla smaka.
Världen är en sorgeö,
Bäst vi leva ska vi dö
och bli mull tillbaka.
Lille Karl skall tänka så,
när han ser de blommor små,
som bepryda våren.
En gång där en källa flöt
stod en liten gosse söt
och speglade sig i vågen.
Bäst han säg sin bild så klar
strax han inte såg den.
Så är med vår levnad fatt,
så försvinna ären.

Bäst man lever gott och
glatt
ligger man på bären.

Gubben på bastutak.

Gubben klev upp på bastutak,
skulle täcka med talle.

Käringen hoppade blev så gla
Ack, om du falle.

Och gubben klev opp, trillte ner
och slog i femton stöcka.

Ackaname, jag tror det var min löcke

Ja, gualov, min gubbe dö,
nu får jag binda "harekransa".

Jag vill ha en speleman,
som kan spela, när jag vill dansa.

Jag vill ingen speleman ha,
för han har så många läte.

Jag vill hellre ha en skräddare,

som kan sy mig granna kläder.

Ingen skräddare vill jag ha
för han har så många lappar

Jag vill hellre ha en skomakare,
som kan göra granna klackar.

Ingen skomakare vill jag ha

för han har så beckiga händer.

Jag vill hellre ha en bonna-
dräng,

för han går så bittida på
ängen.

Ingen bonnadräng vill jag ha,

för han bär så smetena stocka.

Jag vill hellre ha en herreman

Skriv endast på denna sida! Som är liten, granner som en docka.

4779

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—♦— 8

Gossen på Möllebacken.

Goseen på Möllebacken
med vite rocken och knapp i hatten,
Han friade till mig,
Och när han kom mitt i porten,
slog han näsan mitt i lorten.
Då lortade han sig,
Då fröjdade jag mig.

4779

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Visa.

Spinn, spinn dottern min
i morgon kommer friarn din.
Och dottern spann,
och tåren rann,
Men aldrig kom den friarn fram.

4779

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Gossen uppå berget.

Gossen uppå berget stod,
stod i strida regnet
Fick han se var flickan gick
uppå gröna ängen.
Ängen den var grön
Flickan hon var skön
Gossen han var full av falskhet.
Gosse lille kom till mig,
trohet skall du finna.
Piskar du mej,
Så löne jag dej
skall du få förnimma.

4770

Kronobergs läns Hembygds- ACC. NR. _____
förbunds samlingar.

Landskap: Småland Upptecknat av: Bäckström, Sture

Härad: Uppvidinge Adress: Värendseke

Socken: Dädesjö Berättat av Ida Bäckström

Uppteckningsår: 1932 Född år i Dädesjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11.

Uppteckningen rör Visa.

Hopp rida ranka

Hästen heter Blanka

Vart skall du rida?

Bort till att fria

till en liten "pia".

Vad ska hon heta?

Anna Margreta.

den tjocka,

den feta.

När vi kom dit, var där ingen hemma

annat än en liten hynga,

som satt på en sopedynga,

och tuggade ben och sa:

"vov, vov".